

"মৰমৰ সন্তানসকল – এতিয়া ঘৰলৈ উভতি যাব লাগিব সেয়েহে দেহৰ লগতে দেহৰ সকলো সম্বন্ধক পাহৰি এজন পিতাক স্মৰণ কৰা, এয়াই হৈছে সত্য 'গীতা'ৰ সাৰ"

প্ৰশ্ন: তোমালোক সন্তানসকলৰ সহজ পুৰুষাৰ্থ কি?

উত্তৰ: পিতাই কয় - তোমালোক একেবাৰে চুপ (মৌন, শান্ত) হৈ থাকা, চুপ হৈ থাকিলেহে পিতাৰ উত্তৰাধিকাৰ ল'ব পাৰিবা। পিতাক স্মৰণ কৰিব লাগে, (বুদ্ধিত) সৃষ্টি চক্ৰক ঘূৰাই থাকিব লাগে। পিতাৰ স্মৃতিৰ দ্বাৰা তোমালোকৰ বিকৰ্ম বিনাশ হ'ব, আয়ুস দীঘলীয়া হ'ব আৰু চক্ৰক জানিলে চক্ৰবৰ্তী ৰজা হৈ যাবা - এয়াই হৈছে সহজ পুৰুষাৰ্থ।

ওঁম শান্তি। অতি মৰমৰ আত্মিক সন্তানসকলৰ প্ৰতি আত্মিক পিতাই পুনৰাই বুজাই আছে। নিতৌ বুজনি দিয়ে। সন্তানসকলেতো বুজি পায় যে যথায়থ আমি কল্পৰ আগৰ দৰে গীতাৰ জ্ঞান পঢ়ি আছোঁ। কিন্তু কৃষ্ণই নপঢ়ায়, পৰমপিতা পৰমজ্ঞাই আমাক পঢ়ায়। তেৱেঁই আমাক পুনৰাই ৰাজযোগ শিকাই আছে। তোমালোকে এতিয়া ডিৰেক্ট (পোনপটীয়াকৈ) ভগৱানৰ পৰা শুনি আছা। ভাৰতবাসীৰ সকলো গীতাৰ ওপৰতে নিৰ্ভৰ কৰে, সেই গীতাতো লিখা আছে যে বুদ্ধ জ্ঞান যন্ত ৰচিলে। এয়া যন্তও হয় লগতে পাঠশালাও হয়। পিতাই আহি যেতিয়া সত্য গীতা শুনায় তেতিয়া আমি সংগতি লাভ কৰোঁ। মনুষ্যই এয়া বুজি নাপায়। পিতা যি সকলোৰে সংগতি দাতা হয়, তেওঁকহে স্মৰণ কৰিব লাগে। যদিও গীতা পঢ়ি আহিছে কিন্তু ৰচয়িতা আৰু ৰচনাক নজনাব কাৰণে নেতি নেতি (অন্ত নাই) বুলি কৈ আহিছে। সত্য গীতাতো সত্য পিতাহে আহি শুনায়, এয়া বিচাৰ সাগৰ মন্তন কৰিবলগীয়া কথা। যিসকল সেৱাত ব্ৰতী হৈ থাকিব তেওঁলোকৰ ধ্যান ভালকৈ যাব। বাবাই কৈছে - প্ৰত্যেক চিত্ৰতে এনেকৈ নিশ্চয় লিখা থাকিব লাগে যে জ্ঞান সাগৰ পতিত-পাৱন, গীতাৰ জ্ঞান দাতা পৰমপ্ৰিয় পৰমপিতা, পৰমশিক্ষক, পৰম সংগ্ৰহু শিৱ ভগৱানুবাচ (ভগৱানৰ বাণী)। এনেকৈ নিশ্চয় লিখিবা যাতে মনুষ্যই বুজি পায় - ত্ৰিমূৰ্তি শিৱ পৰমজ্ঞাহে গীতাৰ ভগৱান, কৃষ্ণ নহয়। অপিনিয়নো (মন্তব্যও) ইয়াৰ ওপৰতে লিখিবলৈ দিয়া হয়। আমাৰ মুখ্য হৈছে গীতা। পিতাই দিনে-প্ৰতিদিনে জ্ঞানৰ নতুন-নতুন পইণ্টো দি থাকে। এনেকুৱা খেয়াল আহিব নালাগে যে আগতে বাবাই কিয় কোৱা নাছিল? ড্ৰামাত নাছিল। বাবাৰ মূৰলীৰ পৰা নতুন-নতুন পইণ্ট উলিয়াব লাগে। লিখাও হয় ৰাইয় (উত্থান) আৰু ফল (পতন)। হিন্দীত কোৱা হয় - ভাৰতৰ উত্থান আৰু পতন। ৰাইয় অৰ্থাৎ কনষ্টাকশ্বন অফ ডায়টি ডিনাষ্টি (দেৱী ৰাজবংশ বা সাম্ৰাজ্যৰ ৰচনা), 100 শতাংশ পবিত্ৰ, পিচ্ (শান্তি), প্ৰচপাটী (সমৃদ্ধি)ৰ স্থাপনা হয় আকৌ আধাকল্পৰ পাচত পতন হয়। ডেভিল ডিনাষ্টিৰ ফল (আসুৰী বংশ বা সাম্ৰাজ্যৰ পতন)। ডায়টি ডিনাষ্টিৰ ৰাইয় এও কনষ্টাকশ্বন (দেৱী ৰাজবংশ বা সাম্ৰাজ্যৰ উত্থান আৰু নিৰ্মাণ বা ৰচনা) হয়। ফল (পতন)ৰ লগতে ড্ৰেষ্টাকশ্বন (বিনাশ বা ধ্বংস) বুলিও লিখিব লাগে।

তোমালোকৰ সকলো গীতাৰ ওপৰতে নিৰ্ভৰ কৰে। পিতাহে আহি সত্য গীতা শুনায়। পিতাই নিতৌ ইয়াৰ ওপৰতে বুজায়। সন্তানসকলেতো আত্মাই হয়। পিতাই কয় - এই দেহৰ সকলো বিস্তাৰক পাহৰি নিজকে আত্মা বুলি বুজা। যেতিয়া আত্মা শৰীৰৰ পৰা ভিন্ন হৈ যায় তেতিয়া সকলো সম্বন্ধ পাহৰি যায়। গতিকে পিতায়ে কয় দেহৰ সকলো সম্বন্ধ এৰি নিজকে আত্মা বুলি বুজি মোক পিতাক স্মৰণ কৰা। এতিয়া ঘৰলৈ উভতি যাব নালাগে জানো! আধাকল্প উভতি যোৱাৰ বাবেই ইমান ভক্তি আদি কৰিলা। সত্যযুগততো কোনেও উভতি যোৱাৰ বাবে পুৰুষাৰ্থ নকৰে। তাততো সুখেই সুখ। গোৱাও হয় দুখত সকলোৰে স্মৰণ কৰে, সুখত কোনেও নকৰে। কিন্তু সুখ কেতিয়া হয়, দুখ কেতিয়া হয় - এয়া বুজি নাপায়। আমাৰ সকলো কথাই গুপ্ত। আমিও আত্মিক মিলিটেৰী নহওঁ জানো। শিৱবাবাৰ শক্তি সেনা হওঁ। ইয়াৰ অৰ্থও কোনে বুজিব নোৱাৰে। দেৱীসকলৰ ইমান পূজা কৰে কিন্তু কাৰো বায়'গ্ৰাফী (জন্মপত্ৰিকা) নাজানে। যাৰ পূজা কৰে, তেওঁৰ বায়'গ্ৰাফী জনা উচিত নহয় জানো! উচ্চতকৈও উচ্চ হৈছে শিৱৰ পূজা তাৰ পাচত ব্ৰহ্মা-বিষ্ণু-শংকৰৰ তাৰ পাচত লক্ষ্মী-নাৰায়ণ, ৰাধা-কৃষ্ণৰ মন্দিৰ আছে। আৰুতো অন্য কোনো নাই। এজন শিৱবাবাৰে কিমান ভিন্ন ভিন্ন নাম ৰাখি মন্দিৰ নিৰ্মাণ কৰিছে। তোমালোকৰ বুদ্ধিত এতিয়া গোটেই চক্ৰৰ জ্ঞান আছে। ড্ৰামাত মুখ্য এক্টৰো (ভাৱৰীয়া) নাথাকে জানো। সেয়া হ'ল হৃদৰ ড্ৰামা। এয়া হ'ল বেহৃদৰ ড্ৰামা। ইয়াত মুখ্য কোন-কোন, এয়া তোমালোকে জানা। মনুষ্যই কৈ দিয়ে - অ' ৰামজী এই সংসাৰ কেতিয়াও ৰচনা কৰাই হোৱা নাছিল। ইয়াৰ ওপৰতো এখন শাস্ত্ৰ ৰচনা কৰিছে। অৰ্থ একোৱে নাজানে।

পিতাই তোমালোক সন্তানসকলক বহুত সহজ পুৰুষাৰ্থ শিকাইছে। সকলোতকৈ সহজ পুৰুষাৰ্থ হ'ল - তোমালোক একেবাৰে

চুপ (মৌন, শান্ত) হৈ থাক। চুপ হৈ থাকিলেহে পিতাৰ উত্তৰাধিকাৰ ল'ব পাৰিব। পিতাক স্মৰণ কৰিব লাগে। সৃষ্টি চক্ৰক স্মৰণ কৰিব লাগে। পিতাৰ স্মৃতিৰ দ্বাৰাই তোমালোকৰ বিকৰ্ম বিনাশ হ'ব। তোমালোক নিৰোগী হৈ যাব। আয়ুস দীঘলীয়া হ'ব। চক্ৰক জানিলে চক্ৰৱৰ্তী ৰজা হ'ব। এতিয়া হৈছা নৰকৰ মালিক আকৌ স্বৰ্গৰ মালিক হ'ব। স্বৰ্গৰ মালিকতো সকলোৱে হয় কিন্তু তাত পদমৰ্যাদা থাকে। যিমান আনক নিজৰ সমানকৈ গঢ়ি তুলিব। সিমানে উচ্চ পদ পাব। যদি অবিনাশী জ্ঞান ৰত্নৰ দানেই নকৰা তেন্তে ৰিটাৰ্ণত (বিনিময়ত) কিবা পাবা জানো? কোনোবা ধনবান হ'লে কোৱা হয় এওঁ পাষ্ট (পূৰ্বৰ) জন্মত ভালকৈ দান-পুণ্য কৰিছিল। এতিয়া সন্তানসকলে জানে যে ৰাৱণ ৰাজ্যততো সকলোৱে পাপেই কৰে, সকলোতকৈ পুণ্য আত্মা হৈছে শ্ৰী লক্ষ্মী-নাৰায়ণ। অৱশ্যে হয়, ব্ৰাহ্মণসকলকো উচ্চত ৰখা হ'ব যিয়ে সকলোকে উচ্চ কৰি তোলে। সেয়াতো (লক্ষ্মী-নাৰায়ণ) হৈছে প্ৰালম্ব। এই ব্ৰহ্মা মুখ বংশাৱলী ব্ৰাহ্মণ কুল ভূষণসকলে শ্ৰীমত অনুসৰি এইটো শ্ৰেষ্ঠ কৰ্তব্য কৰে। ব্ৰহ্মাৰ নাম হৈছে মুখ্য। ত্ৰিমূৰ্তি ব্ৰহ্মা বুলি নকয় জানো। এতিয়াতো তোমালোকে প্ৰত্যেক কথাত ত্ৰিমূৰ্তি শিৱ বুলি ক'ব লগা হয়। ব্ৰহ্মাৰ দ্বাৰা স্থাপনা, শংকৰৰ দ্বাৰা বিনাশ - এয়াতো গায়ন আছে নহয় জানো। বিৰাট ৰূপো বনোৱা হয়, কিন্তু তাত শিৱকো নেদেখুৱায় আৰু ব্ৰাহ্মণকো নেদেখুৱায়। এয়াও তোমালোক সন্তানসকলে বুজাব লাগে। তোমালোকৰ মাজতো যথার্থ ৰীতিৰে কাটিংহে কাৰোবাৰ বুদ্ধিত ধাৰণ হয়। অনেক পইন্ট নাই জানো, যাক টপিক (বিষয়) বুলিও কয়। কিমান টপিক পোৱা যায়। সত্য গীতা ভগৱানৰ পৰা শুনিলে মনুষ্যৰ পৰা দেৱতা, বিশ্বৰ মালিক হৈ যায়। টপিকবোৰ কিমান ভাল। কিন্তু বুজাবলৈও জ্ঞান থাকিব নালাগিব জানো। এইটো কথা ক্ৰীয়াৰ (স্পষ্ট)কৈ লিখিব লাগে যাতে মনুষ্যই বুজে আৰু সোধে। কিমান সহজ হয়। এটি এটি জ্ঞানৰ পইন্ট লাখ-কোটি টকাৰ মূল্যৰ, যাৰ দ্বাৰা তোমালোক কিহৰ পৰা কি হৈ যোৱা। তোমালোকৰ খোজে প্ৰতি পদম (লাখ-লাখ) আছে সেয়েহে দেৱতাসকলকো পদুম ফুলৰ সৈতে দেখুৱায়। তোমালোক ব্ৰহ্মা মুখ বংশাৱলী ব্ৰাহ্মণসকলৰ নামেই নোহোৱা কৰি দিছে। সেই ব্ৰাহ্মণ লোকসকলে দুবাহুৰ মাজত শাস্ত্ৰ, গীতা পুথি লৈ ফুৰে। এতিয়া তোমালোক হৈছা সঁচা ব্ৰাহ্মণ, তোমালোকৰ বুদ্ধি আছে সত্যম্ (সত্য)। তেওঁলোকৰ বুদ্ধিত আছে শাস্ত্ৰ। গতিকে তোমালোকৰ নিচা থাকিব লাগে - আমিহে শ্ৰীমতত স্বৰ্গ ৰচি আছোঁ, পিতাই ৰাজযোগ শিকাই আছে। তোমালোকৰ ওচৰত কোনো কিতাপ নাই। এই চিম্পুল (সাধাৰণ) বেজটোৱে তোমালোকৰ সত্য গীতা, ইয়াত ত্ৰিমূৰ্তিৰো চিত্ৰ আছে। গতিকে সকলো গীতা ইয়াত আহি যায়। ছেকেণ্ডত গোটেই গীতা বুজোৱা হয়। এই বেজৰ দ্বাৰা তোমালোকে ছেকেণ্ডত যিকোনো লোকে বুজাব পাৰ। এওঁ তোমালোকৰ পিতা, এওঁক স্মৰণ কৰিলে তোমালোকৰ পাপ বিনাশ হ'ব। ট্ৰেনত গ'লে, চলোঁতে-ফুৰোঁতে যাকে লগ পোৱা, তোমালোকে তেওঁলোকক ভালদৰে বুজোৱা। কৃষ্ণপুৰীলৈতো সকলোৱে যাব বিচাৰে। এই পঢ়াৰ দ্বাৰা এয়া হ'ব পাৰি। পঢ়াৰ দ্বাৰা ৰাজ্য স্থাপন হয়। অন্য কোনো ধৰ্ম প্ৰতিষ্ঠাপকে ৰাজ্য স্থাপন নকৰে। তোমালোকে জানা - আমি ৰাজযোগ ভৱিষ্যত 21 জন্মৰ কাৰণে শিকোঁ। কিমান ভাল পঢ়া (শিক্ষা)। কেৱল নিতৌ এঘণ্টা পঢ়া। বচ। সেই পঢ়াতো সদায় 4-5 ঘণ্টাৰ কাৰণে পঢ়িব লাগে। ইয়াত এঘণ্টাই যথেষ্ট। সেয়াও ৰাতিপুৱাৰ সময়চোৱা এনেকুৱা যে সকলোৱে ফ্ৰী (আজৰি) হৈ থাকে। বাকী কোনোবা বন্ধনত থাকিলে, ৰাতিপুৱা আহিব নোৱাৰিলে তেতিয়া অন্য সময় ৰখা হয়। য'তেই নোযোৱা বেজ লগাই ৰাখিব লাগে, এইটো বাৰ্তা দি যোৱা। বাতৰি কাকতততো বেজ দিব নোৱাৰি, এপিঠিৰ দিব পৰা যায়। বুজাই নিদিলে মনুষ্যই এনেকৈতো বুজিও নাপাব। হওতে বহুত সহজ। এইটো ধান্দা যিকোনো লোকে কৰিব পাৰে। বাৰু, নিজে স্মৰণ নকৰিলেও, অন্যক পিতাৰ স্মৃতি সোঁৱৰাই দিয়া। সেইটোও ভাল। অন্যক যদি কোৱা আত্মা-অভিমানী হোৱা আৰু নিজে দেহ-অভিমানী হোৱা তেতিয়া কিবা নহয় কিবা বিকৰ্ম হৈ থাকিব। প্ৰথমতে ধুমুহা মনত আহে, তাৰ পাচত কৰ্মত আহে। মনত বহুত আহিব, তেতিয়া বুদ্ধিৰে কাম কৰিব লাগে, বেয়া কৰ্ম কেতিয়াও কৰিব নালাগে। ভাল কৰ্ম কৰিব লাগে। সংকল্প ভালো হয়, বেয়াও আহে। বেয়া সংকল্পক সংযত কৰিব লাগে। এই বুদ্ধি পিতাই দিছে। অন্য কোনেও বুজিব নোৱাৰে। তেওঁলোকেতো ভুল কৰ্মই কৰি থাকে। তোমালোকে এতিয়া শুদ্ধ কৰ্মহে কৰিব লাগে। ভাল পুৰুষাৰ্থৰ দ্বাৰা শুদ্ধ কৰ্ম হয়। পিতাইতো প্ৰতিটো কথা ভালদৰে বুজাই থাকে। বাৰু।

অতি মৰমৰ কল্পৰ পাছত পুনৰাই লগ পোৱা সন্তানসকলৰ প্ৰতি মাতা-পিতা বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু সুপ্ৰভাত। আত্মিক পিতাৰ আত্মিক সন্তানসকলক নমস্কাৰ।

ধাৰণাৰ বাবে মুখ্য সাৰ:-

(1) এই এটি এটি অবিনাশী জ্ঞান ৰত্ন লাখ-কোটি টকা মূল্যৰ হয়, ইয়াক দান কৰি খোজে প্ৰতি পদমৰ উপাৰ্জন জমা কৰিব লাগে। আনকো নিজৰ সমান কৰি গঢ়ি উচ্চপদ ল'ব লাগে।

(2) বিকৰ্মৰ পৰা হাত সাৰিবলৈ আত্মা-অভিমানী হৈ থকাৰ পুৰুষাৰ্থ কৰিব লাগে। মনত কেতিয়াবা বেয়া সংকল্প উদয়

হ'লে তাক সংযত কৰিব লাগে। ভাল সংকল্প কৰিব লাগে। কৰ্মেন্দ্ৰিয়ৰ দ্বাৰা কেতিয়াও কোনো ওলোটো কৰ্ম কৰিব নালাগে।

বৰদান: সেৱাৰ দ্বাৰা যোগযুক্ত স্থিতিৰ অনুভৱ কৰোঁতা আত্মিক সেৱাধাৰী হোৱা ব্ৰাহ্মণ জীৱন হৈছে সেৱাৰ জীৱন। মায়াৰ পৰা নিৰাপদে নিজকে জীৱিত কৰি ৰখাৰ সহজ সাধন হৈছে সেৱা। সেৱাই যোগযুক্ত কৰি তোলে কিন্তু কেৱল মুখৰ সেৱা নহয়, যি মধুৰ বচন শুনা তাৰ স্বৰূপ হৈ সেৱা কৰা, নিঃস্বার্থভাৱে সেৱা কৰা, ত্যাগ, তপস্যা স্বৰূপেৰে সেৱা কৰা, হৃদৰ কামনাৰ পৰা উৰ্দ্ধত নিষ্কাম সেৱা কৰা - ইয়াক ঈশ্বৰীয় বা আত্মিক সেৱা বুলি কোৱা হয়। মুখৰ লগতে মনৰ দ্বাৰা সেৱা কৰা অৰ্থাৎ মনমনাভৱ স্থিতিত স্থিত হোৱা।

শ্লোগান: আকৃতিক নাচাই নিৰাকাৰ পিতাক চালে আকৰ্ষণ মূৰ্ত হৈ যাব।
!! ওঁম্ শান্তি !!

মাতেশ্বৰীজীৰ অমূল্য মহাবাক্য

“কৰ্ম-বন্ধন সমাপ্ত কৰাৰ পুৰুষাৰ্থ”

বহুত মনুষ্যই প্ৰশ্ন সোধে যে আমি কি কৰা উচিত, কেনেকৈ নিজৰ কৰ্ম বন্ধন সমাপ্ত কৰোঁ? এতিয়া প্ৰত্যেকৰে জন্মপত্ৰিকাতো পিতাই জানে। সন্তানসকলৰ কাম হৈছে এবাৰ নিজৰ অন্তৰেৰে পিতাৰ প্ৰতি সমৰ্পিত হৈ যাওঁক, নিজৰ দায়িত্ব তেওঁৰ হাতত এৰি দিয়ক। তেতিয়া তেওঁ প্ৰত্যেককে চাই ৰাই দিব যে তুমি কি কৰিব লাগে, সহায়ো প্ৰেক্ষিকেলত (কাৰ্যত) ল'ব লাগে, বাকী এনেকুৱা নহয় যে কেৱল শুনি থাকিবা আৰু নিজৰ মতত চলি থাকিবা। পিতা যিহেতু সাক্ষাৰত আছে গতিকে সন্তানসকলেও স্থূল ৰূপত পিতা, গুৰু, শিক্ষকৰ সহায় ল'ব লাগে। এনেকুৱাও নহয় যে আঙঠা পালা কিন্তু পালন কৰিব নোৱাৰিলা তেতিয়া আৰুহে অকল্যাণ হৈ যাব। গতিকে আঙঠা পালন কৰিবলৈও সাহস থকা উচিত, চলাওঁতাজনতো বিনোদনকাৰী হয়, তেওঁ জানে এওঁৰ কল্যাণ ক'ত আছে, তেতিয়া তেওঁ এনেকৈ ডায়ৰেক্সন (নিৰ্দেশনা) দিব যে কেনেকৈ কৰ্ম-বন্ধন সমাপ্ত কৰিবা। কাৰো এনেকুৱা খেয়াল আহিব নালাগে যে তেনেহ'লে সন্তানসকলৰ কি অৱস্থা হ'ব? ইয়াত কোনো ঘৰ-সংসাৰ ত্যাগ কৰাৰ কথা নাই, এয়াতো ড্ৰামাত কিছু সংখ্যক সন্তানৰ ঘৰ-সংসাৰ এৰি অহাৰ পাৰ্ট (ভূমিকা) আছিল, যদিহে এইটো পাৰ্ট নাথাকিলহেঁতেন তেন্তে তোমালোকৰ এতিয়া যি সেৱা হৈ আছে সেয়া কোনে কৰিলেহেঁতেন? এতিয়াতো এৰাৰ কোনো কথাই নাই, কিন্তু পৰমাত্মাৰ হৈ যোৱা, ভয় নাখাবা, সাহস ৰাখা। বাকী যি ভয়-ভীত হয় তেওঁ নিজেও আনন্দত নাথাকে আৰু পিতাৰো সহায়কাৰী নহয়। ইয়াতেতো তেওঁৰ সৈতে পুৰা সহায়কাৰী হ'ব লাগে, যেতিয়া জীৱন্তে মৰি যায় তেতিয়াহে সহায়কাৰী হ'ব পাৰে। ক'ৰবাত আৱদ্ধ হৈ গ'লে তেতিয়া পিতাই তেওঁক সহায় কৰি উদ্ধাৰ কৰিব। গতিকে বাবাৰ সৈতে মন-বচন-কৰ্মৰে সহায়কাৰী হ'ব লাগে, এই ক্ষেত্ৰত অলপো যদি মোহৰ জৰি থাকে তেন্তে জৰিয়ে বগৰাই পেলাব। গতিকে সাহসেৰে আগবাঢ়ি যোৱা। যদি সাহস ৰখাৰ ক্ষেত্ৰত কমজোৰ হৈ যায় তেতিয়া মূৰ্ছিত হৈ যায় সেয়েহে নিজৰ বুদ্ধিক একেবাৰে পৰিত্ৰ কৰি তুলিব লাগে, বিকাৰৰ অংশ মাত্ৰও যাতে নাথাকে, লক্ষ্য দূৰৈত নহয় কেৱল আৰোহণৰ পথ অলপ অকোৱা-পকোৱা, কিন্তু যদিহে সমৰ্থৰ সহায় লোৱা তেতিয়া ভয়ো নাথাকিব, ভাগৰো নাথাকিব। ভাল বাবু! ওঁম্ শান্তি।

ওঁম্ শান্তি!!